

- przygotować spotkanie od strony zewnętrznej: świeca, element Maryjny, zapalki, itp.;
- spotkanie przygotować: teksty biblijne, pytania - moje odpowiedzi, modlitwa, kwestia metody: cel dydaktyczny i cel wychowawczy;
- konspekt - zrobić samemu - opracować temat według materiałów ⇒ selekcja materiału !!!;
- właściwe proporcje czasowe, zwłaszcza przy ERŻ;
- zdecydowanie i pewność w prowadzeniu spotkania (nawet propozycja jest zdecydowana);
- pytania zadawać jasno, wyraźnie, aby grupa nie miała wątpliwości czy ma tylko pomyśleć, czy się wypowiedzieć, czy pytanie dotyczy konkretnej osoby - „mnie”, czy też ogółu;
- spotkanie polega na umiejętności zadawania pytań, by uczestnicy doszli do poznania prawdy (łączy się to w części z podaniem jakiejś informacji);
- dać się wypowiedzieć grupie, a nie odpowiadać za nich (pytania pomocnicze);
- wprowadzać w „nowy problem” (podobnie na początku spotkania);
- jeśli podajemy coś grupie, np. tabelę to najpierw podać, a potem wytłumaczyć o co chodzi;
- podając tekst do rozważenia - poczekać aż wszyscy znajdą;
- gdy ktoś czyta jakiś fragment tekstu, albo wypowiada się, to nie podawać równocześnie komuś innemu jakiejś informacji;
- ważne nowe pojęcia, terminy wytłumaczyć, definicje podać do zapisu, itp.;
- nie ruszać tematu, którego się jest niepewnym, umieć przyznać się do tego, że czegoś się nie wie (łatwiej jest to wtedy, gdy ktoś zada pytanie, niż gdy nas „zagnie” podważając naszą wypowiedź);
- zadawać pytanie „co myślicie?”, a nie „co myślisz?”, aby nie wyłączyć reszty grupy;
- unikać, ale bez przesady, pytań na „czy...”;
- dbać, by grupa wypowiadała się „ja myślę, ja uważam...” itp.;
- reagować na odskoki w bok nie związane z tematem;
- zwracać uwagę na to, by każda osoba mogła wypowiedzieć się do końca, zwłaszcza osoby nieśmiałe, bardziej zamknięte”;
- reagować natychmiast, gdy poczujemy, że ktoś nie zrozumiał pytania;
- gdy zorientujemy się, że „walka idzie o słowa” ⇒ zdefiniować istotny element dyskusji;
- stosować pytania zwrotne, aby sprawdzać rozumienie podawanych treści;
- nawiązywać do poprzednich spotkań, do wypowiedzi innych osób...;
- przy pytaniach ogólnych uważać, aby nie zawęzić problemu pytaniami szczegółowymi i nie skierować całości dialogu na jedną z wielu możliwych sfer odpowiedzi...;
- być czujnym na słowa uczestników, zwłaszcza na stwierdzenia „ja nie rozumiem”, „nie zgadzam się”, itp....;
- zaangażować wszystkich uczestników spotkania;
- przy świadectwie zasadniczo nie przerywać!!!;
- własne świadectwo w trakcie spotkania zwłaszcza w części praktycznej;
- poznać swój typ osobowości, a następnie poszczególnych uczestników swojej grupy, aby unikać konfliktów;
- reagować - czyli wychowywać, a nie tylko nauczać (punktualność, skupienie, kultura, itp.);
- kwestia spotkań indywidualnych (problemy, choroba, nieobecności...);
- umiejętnie kontrolować czas, ale i być równocześnie elastycznym (istotne treści należy przekazać <a nie jedynie „zaliczyć” ich wypowiedzenie, >, a na to mamy czas, np. następne spotkania...);
- wyeliminować zbyt długie momenty ciszy, ale jej się nie bać !!!;
- cisza po wypowiedziach grupy to „czas animatora” !!!;
- kończyć spotkanie, lub jego całościową część pytaniem: „czy są pytania?”;
- pytania pomocnicze w podsumowaniu: z czego wyszliśmy?, jakie wnioski?, itp....;
- dziesiątka różańca z dopowiedzeniami na zakończenie spotkania (może być „weryfikacją” jego skuteczności);
- ważne jest, aby doprowadzić wszystkich uczestników do osobistego postanowienia, które wyniosą zasadniczo z każdego spotkania (aczkolwiek nie należy to do samej istoty spotkania).